

عنوان مقاله:

ارزیابی حکمروایی خوب در پایداری محله های شهری پیرانشهر

محل انتشار:

فصلنامه شهر پایدار، دوره 1، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

ابراهیم شریف زاده اقدم - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران

عبدالله شیخی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تهران، تهران، ایران

محمد اجزاء شکوهی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

در پژوهش حاضر، سعی بر آن است که این سوال که آیا حکمروایی شهری توانسته است در شکل گیری، توسعه و پایداری محله های مسکونی تاثیر داشته باشد پاسخی از دید برنامه ریزی شهری با توجه به رویکرد پایداری محلات شهری داده شود. بنابراین، هدف کلی پژوهش بررسی عملکرد حکمروایی شهری در ارتباط با شکل گیری محله های مسکونی پایدار شهری و علل ناکارآمدی برخی از آن ها در زمینه مدیریت یکپارچه شهری و توانمند آن است. روش پژوهش، برحسب هدف کاربردی و ازلحاظ ماهیت، توصیفی تحلیلی بوده و روش جمع آوری داده ها به صورت اسنادی و پیمایشی (با استفاده از تکنیک پرسشنامه) می باشد. جامعه آماری، شهروندان ساکن شهر پیرانشهر می باشند (70222 نفر که با استفاده از فرمول کوکران، جامعه نمونه به تعداد 382 نفر تعیین شد و داده ها به روش نمونه گیری تصادفی ساده جمع آوری گردید که جهت تجزیه و تحلیل داده های به دست آمده، از نرم افزارهای آماری Lisrel و SPSS و مدل تحلیل عاملی اکتشافی و تاییدی و آزمون رگرسیونی استفاده شده است. یافته های پژوهش نشان می دهد علاوه بر اینکه شاخص های به کاررفته در پژوهش، تاثیر معناداری بر پایداری محیطی محلات شهری دارد، اعتقاد شهروندان نیز به اینکه آن ها بر تصمیم گیری ها موثر بوده و مدیریت شهری خواهان مشارکتشان در حکمروایی شهری است، اثر مثبت و قوی بر توسعه پایدار محلات دارد، به گونه ای که عدم حضور مردم در مدیریت شهری بر پایداری محلات شهر تاثیرگذار بوده و شاخص های پایداری از مطلوبیت لازم برخوردار نبوده اند. همچنین نتایج آزمون کروسکال والیس بیانگر آن است که ازلحاظ پایداری محله ای، محله فرهنگیان با میزان 18/255 در رتبه اول قرار دارد.

کلمات کلیدی:

ارزیابی، حکمروایی شهری، پایداری محله ای، شهر پیرانشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1047311>

